801/08

Den 25. august 2008 blev i sag nr. 72.964:

xxxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxx xxxxxxxx xxx
xxxx xxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har personforsikring med dækning for tab af erhvervsevne hos Danica Pension, klager ved sin advokat over, at selskabet pr 1/10 2001 har stoppet præmiefritagelse og udbetalinger ved tab af erhvervsevne.

Selskabet har stoppet præmiefritagelsen og udbetalingerne med henvisning til, at klageren ikke har dokumenteret, at hans generelle erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad af helbredsmæssige årsager.

Forsikringen giver ret til udbetalinger ved tab og præmiefritagelse, hvis den forsikredes generelle erhvervsevne som følge af sygdom eller ulykke bliver nedsat til 1/3 eller mindre af den fulde erhvervsevne. Er erhvervsevnen nedsat til mellem halvdelen og 1/3, giver forsikringen ret til halv udbetaling ved tab af erhvervsevne. Der er en karensperiode på tre måneder.

Klageren, der er født i 1971, var den 17/8 2000 under sit arbejde som portmontør udsat for en ulykke, hvor han kom til skade med sin ryg. Han blev som følge af ulykken sygemeldt i cirka tre måneder, hvorefter han forsøgte at genoptage arbejdet, men måtte sygemeldes igen, hvilket han var frem til 2003, hvor han kom i jobordning via sin kommune. Siden kom han på revalideringsydelse.

Under jobordningen arbejdede han ca. 25 timer ugentligt med afhentning og udbringning af pakker og breve. Klageren blev sygemeldt fra dette arbejde i august 2006 og modtog indtil 29/10 2007 sygedagpenge. Af kommunens partshøringsskrivelse af 12/10 2007 i forbindelse med påtænkt stop af sygedagpenge fremgår bl.a.:

> "Det vurderes ikke at der er grundlag for at forlænge dine sygedagpenge yderligere efter dagpengelovens § 22 stk. 1, idet:
>
> 1. Det anses ikke for overvejende sandsynligt, at du vil kunne revalideres til det ordinære arbejdsmarked på nuværende tidspunkt.
> 2. Det har ikke været muligt, at afklare din arbejdsevne indenfor 26 uger og der er ikke mulighed for yderligere forlængelse med denne begrundelse.
> 3. Du vurderes ikke at være under eller vente på lægebehandling, som må antages indenfor kortere tid at kunne genskabe arbejdsdygtigheden.
> 4. Der er fældet afgørelse om erhvervsevnetabserstatning i din arbejdsskadesag.
> 5. Der er ikke påbegyndt sag om førtidspension.
> 6. Der er ikke særlige omstændigheder der i øvrigt taler herfor."

I foråret 2007 deltog han i et 6-ugers internt afklaringsforløb på et uddannelsescenter.

Til brug for sagens behandling har selskabet indhentet bl.a. klagerens ressourceprofil fra kommunen og i denne er bl.a. noteret:

> "**05.03.07**
> Præstationsforventninger
> T. tvivler på at han kommer til at kunne arbejde på fuld tid igen. Han har behov for god tid om morgnen, da han ellers får ondt i ryggen. T. får ondt i ryggen hvis han står eller sidder for længe ad gangen, men det er værst for ham at stå op. T. har brug for afvekslende arbejdsstillinger, og skal fritages for tunge løft. Han har behov for at ligge ned midt på dagen, og tror selv at han vil kunne arbejde ca. 4 timer pr. dag.
> …
> **Sagsbehandlerens samlede vurdering af borgerens ressourcer og begrænsninger**
> Vurdering:
> Forløbet siden lægekonsulentens vurdering i aug. har været præget af, at pgl. har skullet melde tilbage vedrørende en realistisk erhvervsplan. Det har, af flere omgange, krævet, at ut har måttet rykke for svar. Mit indtryk er, at pgl. ikke har arbejdet intensivt nok på at afklare tingene.
> Pgl. har været sygemeldt i lang tid nu – siden aug. sidste år. Ut har troet på, at pgl. nok skulle kunne gå i gang med en uddannelse efter nytår, men pgls. helbred har vist, at han ikke pt er i stand til det. Samtidig er mit indtryk, at pgl. nok heller ikke er super-motiveret for at træne/gøre noget ved sit vægtproblem. Samtidig er mit indtryk, at pgl. ikke bevidst "forhaler" tingene, men at det måske drejer sig om, at han simpelthen har gået så længe – på trods af forløbet på daghøjskolen -, at det er svært for ham at komme i gang og være aktiv.
> ...
> **Sagsbehandlerens samlede vurdering af borgerens ressourcer og begrænsninger 11.10.07**
> Ifølge de lægelige oplysninger lider T. af lænderyggener efter en arbejdsskade fra august 2000, svær overvægt, forhøjet blodtryk og sukkersyge (type 2).

Ryggenerne efter arbejdsskaden vurderes som varige og medfører, at T. har brug for skånehensyn i form af stor variation i arbejdsstillinger, fritagelse for stationær arbejdsstilling – både stående og siddende, fritagelse for tunge løft og arbejde i foroverbøjede stillinger.

T. har i foråret 2007 deltaget i et 6-ugers interne afklaringsforløb hos TUC-job. T. var kun i stand til at arbejde 2-3 timer dagligt grundet rygsmerterne.

På baggrund af udtalelserne fra T.'s praktiserende læge og TUC-job vurderes det, at T. vil kunne forbedre sin arbejdsevne væsentligt, hvis han opnår et vægttab på 30-40 kg., samt påbegynder træning og styrkelse af sin ryg.
Det vurderes således også, at der ikke kan iværksættes en arbejdsprøvning før T. har tabt sig, da arbejdsprøvning på nuværende tidspunkt ikke vil vise et reelt billede af T.'s arbejdsevne.

Da T. ikke har vist motivation for at tabe sig under sin sygemelding, vurderes det ikke at der kan gives revalideringsmæssig støtte til vægttab, fordi det er usikkert om han realistisk set vil gennemføre det.
…
Det har således ikke været muligt at afklare T.'s arbejdsevne indtil nu. Det vurderes jf. ovenstående, at T. har nogle barrierer i sin arbejdsevne, som betyder der er brug for skånehensyn ved valg af jobfunktion. Det vurderes samtidig, at der fortsat er udviklingsmuligheder af T.'s arbejdsevne bl.a. via vægttab og styrkelse af hans ryg."

Selskabet har løbende indhentet ortopædkirurgisk speciallægeerklæringer og af erklæring fra speciallæge S.R. af 16/7 2001 fremgår bl.a.:

"**KONKLUSION**
Der er overensstemmelse med skademekanismen, klager og objektive fund. Der er symptomer og objektive fund tydende på diskuslidelse mellem L5 og S1. Tilstanden er stationær.
Helbredstilstanden tillader ikke, at skadelidte kan vende tilbage til sin tidligere beskæftigelse, som portmontør.
Helbredstilstanden gør, at skadelidte ikke er i stand til at varetage et arbejde med tunge løft eller på anden måde rygbelastende.
Skadelidte kan dog vende helt tilbage til arbejdsmarkedet evt. forudgået af revalidering eller anden uddannelse.
Fremtidig behandling kunne være vægtreduktion og i tilfælde af svært tiltagende lændesmerter stivgørende operation."

I erklæring fra ortopædkirurgisk speciallæge T.L. af 1/12 2003 er bl.a. anført:

"**KONKLUSION**
Ved den kliniske undersøgelse i dag er der som tidligere indskrænket bevægelighed i lænden hvor han angiver smerter. Finder ingen nytilkomne forandringer, kan ikke påvise radikulær påvirkning på underekstremiteterne.
Man må således konkludere, at der stort set er uændrede forhold sammenlignet med min undersøgelse 18.07.02. Jeg mener ikke, at klienten kan vende tilbage til sit tidligere erhverv som portmontør, idet det vil indebære løft og arbejdsstillinger, som han ikke klare.

Som tidligere anført mener jeg, at klienten vil kunne klare et erhverv, hvor han undgår at skulle stå eller sidde for længe ad gangen og undgår funktioner med løft og akavede rygstillinger.
Jeg mener ikke, at der umiddelbart er yderligere behandling at tilbyde. Har som tidligere anbefalet vægttab, både af hensyn til sukkersygen, men også belastningen på ryg og underekstremiteter."

Endelig hedder det i erklæring også udfærdiget af ortopædkirurgisk speciallæge T.L. dateret 3/4 2006:

"**KONKLUSION**
Skadelidte har fortsat behov for smertestillende medicin, og på grund af tiltagende gener gennem det seneste halve år nu sygemeldt fra sit arbejde ved B.E., hvor han har arbejdet med udbringning af pakker og breve, ca. 25 timer ugentligt. Ved den kliniske undersøgelse er der som tidligere bevægeindskrænkning i lænden samt ømhed i lændemuskulaturen. Der er ikke fundet neurologiske udfald. Som tidligere er skadelidte kraftig overvægtig (135 kg).

Mener fortsat, at skadelidte ikke kan klare rygbelastende arbejdsfunktioner, så som løft og statiske arbejdsstillinger.

Der er således et klart skånebehov, det vil sige, skadelidte kun kan klare afvekslende og lette arbejdsfunktioner. jeg mener, der er en sammenhæng mellem forsikredes egen opfattelse af skånebehov og den kliniske undersøgelse, som har vist svag og nedsat rygfunktion. Dette er også forstærket af den kraftige overvægt, som indenfor en overskuelig fremtid vil forværre helbredstilstanden både hvad angår lidelser i bevægeapparatet men også forværring af sukkersygen og det forhøjede blodtryk."

Klageren har ved sin advokat ved skrivelse af 22/11 2007 indbragt sagen for nævnet og anført:

"Det fremgår af vedlagte ressourceprofil, journalnotat af 5. marts og 11. april 2007, at sagsbehandleren vurderer min klients fremtidige arbejdsmuligheder som særdeles uklare. Af journalnotat af den 2. april 2007 bemærkes det dog tydeligt, som følge af min klients helbredsmæssige forhold, at hans tilstand er stationær, og at erhvervsevnen er nedsat med mere end halvdelen.

Det forhold, at min klient ikke har været i stand til at opnå det ønskede vægttab, ændrer ikke herved. Det bemærkes i den forbindelse, at min klient tidligere har været overvægtig, uden at dette påvirkede erhvervsevnen.
Danica Pension fastholder, at min klients generelle erhvervsevne ikke er nedsat til halvdelen eller mindre.

Yderligere bemærkes, at Danica skal dække for det samlede erhvervsevnetab uanset årsagen hertil.

På vegne af min klient gøres det gældende, at han er berettiget til dækning i form af løbende ydelser samt til præmiefritagelse, hvilket også er i overensstemmelse med policevilkårene, som angivet i Danica Pensions skrivelse af den 16. december 2005."

Selskabet har i svarskrivelse af 12/12 2007 anført:

"Til klagen skal vi anføre, at vi fastholder den trufne afgørelse. Derudover er vi enige i, at forsikringen dækker det samlede erhvervsevnetab som følge af sygdom eller ulykke, og ikke alene erhvervsevnetabet efter ulykken i 2000.

I henhold til forsikringsbetingelserne, **bilag …,** vurderer vi til at starte med, om T.K. midlertidigt er ude af stand til at passe sit nuværende erhverv. Når tilstanden er stabiliseret, typisk senest efter 18 måneder, vurderer vi, om hans erhvervsevne er nedsat længerevarende. Her ser vi på, hvad en arbejdsdygtig person med tilsvarende alder, uddannelse m.m. kan tjene. Hvis sygdommen betyder, at han har mistet mellem 1/4 og 2/3 eller mere end 2/3 af denne indtægt, er han berettiget til udbetaling ved længerevarende erhvervsevnetab.

Det er vores opfattelse, at det har været muligt at vurdere T.K.'s længerevarende erhvervsevnetab efter lægeundersøgelsen hos overlæge S.R. i juli 2001, **bilag ….**
Det fremgår af konklusionen i lægeerklæringen, at T.K. ikke kan vende tilbage til sin tidligere beskæftigelse, samt at han ikke er i stand til at varetage et arbejde med tunge løft eller på anden måde rygbelastende arbejde. Endvidere konkluderer overlæge S.R., at han dog kan vende helt tilbage til arbejdsmarkedet evt. forudgået af revalidering eller anden uddannelse.

Senere lægeerklæringer fra speciallæge T.L. fra hhv. december 2003, **bilag …**, og april 2006, **bilag…**, ændrer ikke på denne vurdering. Af lægeerklæringen fra T.L. i december 2003, fremgår det, at T.K. på dette tidspunkt arbejder 25 timer ugentligt hos B.E. med lette arbejdsfunktioner. Endvidere fremgår det side 3 at: 'Jeg mener ikke, at klienten kan vende tilbage til sit tidligere erhverv som portmontør, idet det vil indebære løft og arbejdsstillinger, som han ikke kan klare. Som tidligere anført mener jeg, at klienten vil kunne klare et erhverv, hvor han undgår at skulle stå eller sidde for længe ad gangen og undgår funktioner med løft og akavede rygstillinger.'

De lægelige akter har på ny været gennemgået af Danica Pensions ortopædkirurgiske og medicinske lægekonsulenter. Den ortopædkirurgiske lægekonsulents vurdering af ryglidelsen er, at der er tale om lænderygsmerter uden neurologisk påvirkning, der gør T.K. uegnet til ryg-belastende arbejde, men han burde kunne varetage et lettere varieret arbejde i normalt omfang. Danica Pensions medicinske lægekonsulent konkluderer, blandt andet på baggrund af journaloplysninger fra V. sygehus fra den 3. august 2006, bilag …, at T.K. har type 2 diabetes på grund af svær overvægt, BMI omkring 41, og han bliver behandlet for højt blodtryk. Lægekonsulentens vurdering er, at disse lidelser ikke i sig selv giver anledning til skånebehov, som vil medføre et væsentligt erhvervsevnetab. Rygproblemet er dog nok forværret af overvægten.

Lægekonsulenternes vurdering understøttes af T.K.'s egen opfattelse af sin formåen, jf. oplysningerne fra G..kommunes dagpengeafdeling, hvor det fremgår af journalnotat juni 2007, **bilag …**, side 2, at: 'De har talt lidt om kommende beskæftigelse, og er nået frem til, at et job som chauffør med det rigtige sæde vil være en god løsning'. Endvidere fremgår det, at T.K. mener, han godt ville kunne klare chaufførjobbet for svogeren, når blot han får et sæde, der giver ham mulighed for at bevæge sig lidt.

Vi fastholder på denne baggrund vores afgørelse, idet vi ikke mener, at T.K. har dokumenteret, at hans generelle erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller mindre, respektive til mellem 'V2 og 1/3 af helbredsmæssige årsager.

Vi vurderer, at T.K.'s helbredsmæssige begrænsninger ikke reducerer hans evne til at tjene mere end halvdelen af, hvad der er almindeligt for fuldt erhvervsdygtige personer af tilsvarende alder og uddannelse jf. forsikringsbetingelsernes bestemmelse herom. Han er derfor ikke berettiget til præmiefritagelse eller udbetaling ved tab af erhvervsevne fra sin forsikring."

Klageren er til selskabets svarskrivelse i skrivelse af 20/12 2007 fremkommet med følgende bemærkninger:

"Jeg henviser i det hele til min skrivelse af 22. november 2007, herunder særligt de vedlagte kommunale akter, hvori det så sent som den 2. april 2007 er vurderet, at min klients erhvervsevne er nedsat med mere end halvdelen.

Det bemærkes i den forbindelse, at kommunen netop er forpligtet til at foretage en vurdering af erhvervsevnen i relation til ethvert erhverv og ikke blot i relation til det tidligere erhverv.

Da kommunen ligesom Danica Forsikring har en interesse i, at min klient hurtigst muligt kommer i arbejde igen, helt eller delvist, gøres det gældende, at kommunens vurdering lægges til grund, idet vurderingen fra Danica alene er foretaget af Danicas interne lægekonsulenter, der er honoreret af Danica for at foretage vurderingen og således på ingen måde kan betragtes som uvildige, jf. almindelige habilitetsregler."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Varigt tab af arbejdsevne**
Bliver forsikrede ved med at være sygemeldt, og har forsikredes sygdomstilstand stabiliseret sig i et sådant omfang, at hans fremtidige arbejdsevne kan vurderes, foretages en vurdering af, om forsikredes arbejdsevne varigt er nedsat til 1/3 eller mindre, respektive til mellem 1/2 og 1/3. Denne vurdering foretages under alle omstændigheder senest 18 måneder efter den 1. sygedag, eller ved ulykkestilfælde 18 måneder efter skadedagen. Selskabet kan for et begrænset tidsrum en eller flere gange udskyde vurderingen af det varige tab af arbejdsevne. Så længe udskydelsen varer, sker der udbetaling efter reglerne om midlertidig uarbejdsdygtighed.

Forsikredes arbejdsevne anses for varigt at være nedsat til 1/3 eller mindre, hvis han blivende ikke længere er i stand til at tjene mere end 1/3 - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - af, hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer al tilsvarende uddannelse og alder.

Forsikredes arbejdsevne anses for varigt at være nedsat til mellem 1/2 og 1/3, hvis han blivende ikke længere er i stand til at tjene mere end 1/2 - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - af, hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer af tilsvarende uddannelse og alder.

Ved vurderingen af den forsikredes tab af arbejdsevne foretages et skøn over, om forsikrede må anses for egnet til omskoling. Hvis forsikrede anses for egnet til og i tilfælde af omskoling må forventes at blive i stand til at opretholde den førnævnte indtjening, anses hans arbejdsevne ikke for nedsat til 1/3 eller mindre, respektive til mellem 1/2 og 1/3.

Der tages ikke hensyn til, om forsikrede på grundlag af situationen på arbejdsmarkedet er eller efter omskoling vil blive i stand til at få arbejde svarende til sin uddannelse."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet under henvisning til de lægelige og de kommunale akter, at klagerens erhvervsevne på nuværende tidspunkt ikke er nedsat i dækningsberettigende grad. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet pr 1/10 2001 har stoppet præmiefritagelse og udbetalinger ved tab af erhvervsevne som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen